

АЛГОРИТМ ФОРМУВАННЯ ІНТЕГРАЛЬНОЇ ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНОЇ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

*О. І. Кононов, старший викладач, Українська інженерно-педагогічна академія,
a.i.kononov@ukr.net, orcid.org/0000-0001-8869-880X*

Методологія дослідження. Теоретико-методологічним підґрунтям дослідження стали методи: абстракції, що дозволило встановити сутність поняття «інтегральна оцінка економічної результативності»; узагальнення й порівняння, за рахунок застосування яких були виявлені відмінні риси існуючих методик кількісної та комплексної оцінки економічної діяльності промислових підприємств; системного підходу, що дозволив розробити алгоритм формування інтегральної оцінки економічної результативності промислових підприємств.

Результати. Автором статті виявлено певні теоретичні та практичні труднощі кількісного оцінювання економічної результативності підприємства на основі використання категорії «інтегральна оцінка економічної результативності». По-перше, це складність методологічного обґрунтування, оскільки загальна оцінка економічної діяльності є конкретним ідеальним вектором, наближення до якого є суттю сталого функціонування підприємств. По-друге, це те, що окремі показники мають різну динаміку внаслідок впливу багатьох факторів. Тобто, інтегральна оцінка економічної результативності підприємства відображає потенційні можливості формування вартості та сталого розвитку підприємства. Показано, що вирішення зазначених труднощів можливе шляхом розробки алгоритму формування інтегральної оцінки економічної результативності, з подальшим коригуванням процесів формування комплексної вартості промислового підприємства.

Новизна. Удосконалено алгоритм формування інтегральної оцінки економічної результативності промислового підприємства, що враховує фінансово-економічну, матеріально-перспективну, техніко-організаційну, маркетингово-аналітичну, виробничо-кадрову, інноваційно-технологічну, управлінсько-результативну складові його функціонування та базується на формуванні комплексної вартості.

Практична значущість. Полягає у визначенні необхідних управлінських рішень, що спрямовані на формування та підвищення комплексної вартості промислового підприємства за рахунок взаємозв'язків чистих активів та інтегральної оцінки економічної результативності підприємства.

Ключові слова: інтегральна оцінка, економічна результативність, промислове підприємство, показники, складові.

Постановка проблеми. В умовах динамічності процесів ринкових трансформацій правильність формування інтегральної оцінки економічної результативності промислових підприємств під час виборів параметрів сталого розвитку є актуальною. Зміна одного з параметрів економічної системи торкається й інших, що може послабити або зміцнити її економічну результативність. Це викликає зміни вихідної інтегральної оцінки економічної результативності промислових

підприємств і як наслідок – зміна вартості підприємства.

Визначення успішного функціонування промислових підприємств залежить від постановки правильних цілей та орієнтації діяльності на безпосереднє їх досягнення з найменшими втратами та помилками. Це потребує постійного контролю за ходом виконання цілей, правильність та рівень виконання яких визначається економічною результативністю промислового підприємства.

Вирішення зазначених проблем можливе шляхом розробки алгоритму формування інтегральної оцінки економічної результативності, з подальшим коригуванням процесів формування комплексної вартості промислового підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Враховуючи багатоаспектний характер категорії «інтегральна оцінка економічної результативності», слід наголосити, що на даний момент існує низка теоретичних та практичних складнощів у сфері її кількісної оцінки. З одного боку, це складність методологічного обґрунтування, оскільки інтегральна оцінка економічної результативності – це певний ідеальний вектор, у наближенні якого полягає сутність стійкого функціонування підприємства. З іншого боку, складність кількісної оцінки інтегральна оцінка економічної результативності обумовлена тим, що окремі показники мають різну динаміку, оскільки на них впливає багато факторів. Тобто інтегральна оцінка економічної результативності підприємства відображає потенційні можливості формування вартості та сталого розвитку підприємства. Таким чином, інтегральна оцінка економічної результативності – це оцінка здатності підприємства підтримувати пропорції у відтворювальних процесах формування його комплексної вартості.

Доцільність інтегральної оцінки економічної результативності промислових підприємств підтверджується зарубіжною практикою та низкою розробок вітчизняних вчених [2, 4, 5, 6, 9]. У більшості наукових публікацій, залежно від цілей економічного дослідження, застосовуються різні кількісні оцінки діяльності підприємства, а саме: коефіцієнтні, параметричні, бальні, порядкові, шкалеві, рівневі. Однак у наявних методиках відсутні чітке визначення градацій інтегральної оцінки економічної результативності, а також рекомендації щодо вибору перспектив сталого розвитку підприємства [1, 3, 7, 8, 10].

Формування мети статті. Метою статті є розробка та обґрунтування алгоритму інтегральної оцінки економічної результативності промислових підприємств, що охоплює всі складові функціонування промислових підприємств сучасної кон'юнк-

тури ринку, який базується на формуванні комплексної вартості підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проаналізувавши різні види кількісних оцінок, пропонуємо для інтегральної оцінки економічної результативності використовувати рівневу оцінку. Інструментарієм визначення такої оцінки може бути метод рівняння розвитку. Перевага цього методу полягає в тому, що він дозволяє отримати кількісну оцінку економічної результативності промислових підприємств у вигляді інтегральної оцінки, яка синтезує у собі взаємозв'язок розвитку сукупності підприємств за їх галузевою належністю.

Особливістю цього методу щодо формування комплексної вартості підприємства є:

- дослідження підприємства як сукупності взаємозалежних та взаємозумовлених елементів, орієнтованих на реалізацію конкретної мети, а також здатного до розширеного відтворення за рахунок власних ресурсів;
- оцінка вартості підприємства здійснюється за допомогою структурованих та ідентифікованих взаємозв'язків між основними показниками економічної результативності підприємств галузі на підставі інтегрованої оцінки.

Для вирішення поставленої у статті проблеми, потрібна статистична інформація діяльності окремих підприємств галузі. Така інформація міститься у балансі та звіті про фінансові результати. На підставі цієї інформації необхідно розрахувати показники, визначені за допомогою кореляційно-регресійного аналізу.

Перелік показників, які сформують інформаційну базу для дослідження, має відповідати певним вимогам:

- відібрані показники не дають повторюваних висновків;
- відібрані показники підсумовують основні складові економічної ефективності окремих підприємств сфери промислового комплексу;
- перелік показників можна порівняти з показниками фінансової звітності;
- показники є основою формування інформаційно-аналітичного базису формування комплексної вартості підприємства з

урахуванням інтегральної оцінки економічної результативності підприємства.

У практиці оціночної діяльності підприємств існує багато підходів до групування показників. Нами пропонується класифікувати показники економічної результатив-

ності за такими складовими: фінансово-економічна, матеріально-перспективна, техніко-організаційна, маркетингово-аналітична, виробничо-кадрова, інноваційно-технологічна, управлінсько-результативна (табл. 1).

Таблиця 1

Складові інтегральної оцінки економічної результативності промислових підприємств

Показники складової	Розрахункова формула	Тенденція зміни
Фінансово-економічна складова		
Коефіцієнт фінансової автономії	$K_{\phi.a} = \frac{BK}{A}$ де, BK – власний капітал; A – активи.	↑
Коефіцієнт забезпеченості власними оборотними засобами	$K_{\text{забез. в. о. з}} = \frac{BK - HA}{OA}$ де, HA – необоротні активи; OA – оборотні активи.	↑
Коефіцієнт маневреності власного капіталу	$K_{\text{маневр. в. к}} = \frac{BK - HA}{BK}$	↑
Матеріально-перспективна складова		
Коефіцієнт обіговості запасів	$K_{\text{обіг. з}} = \frac{S_{pn}}{BZ + HB + \Gamma_n + T}$ де, S _{pn} – собівартість реалізованої продукції; BZ – виробничі запаси; HB – незавершене виробництво; Γ _n – готова продукція; T – товари.	↑
Матеріаловіддача, грн./грн.	$MB = \frac{D_{\text{ч}}}{\text{Ц}_{\text{вм}}}$ де, D _ч – чистий дохід; Ц _{вм} – вартість витрачених матеріалів.	↑
Матеріаломісткість, %	$MM = \frac{\text{Ц}_{\text{вм}}}{S_{pn}}$	↓
Техніко-організаційна складова		
Фондовіддача, тис. грн	$\Phi B = \frac{D_{\text{ч}}}{B_{\text{овф}}}$ де, B _{овф} – вартість основних виробничих фондів.	↑
Фондоозброєність праці, грн./чол.	$\Phi O = \frac{B_{\text{оз}}}{N}$ де, B _{оз} – вартість основних засобів; N – середньоспискова чисельність працівників.	↑
Питома вага сучасного обладнання підприємства, %	$d_{\text{суч. обл}} = \frac{K_{\text{но}}}{K_{\text{зо}}} \cdot 100$ де, K _{но} – кількість прогресивного обладнання; K _{зо} – загальна кількість обладнання.	↑

Маркетингово-аналітична складова		
Ефективність маркетингової діяльності, %	$E_{м.д} = \frac{\Delta D_{мд}}{C_{мд}} \cdot 100,$ де, $\Delta D_{мд}$ – приріст доходу за рахунок проведення маркетингової діяльності; $C_{мд}$ – витрати на маркетингову діяльність.	↑
Рентабельність продажів, %	$R = \frac{П}{D_ч} \cdot 100,$ де, П – прибуток підприємства.	↑
Частка витрат на збут продукції у виручці, %	$d_{зб} = \frac{C_{зб}}{D_ч} \cdot 100,$ де, $C_{зб}$ – витрати на збут.	↓
Виробничо-кадрова складова		
Продуктивність праці, грн./чол.	$W_{пр} = \frac{D_ч}{N} \cdot 100$	↑
Коефіцієнт поточності кадрів	$K_{пот.кадр} = \frac{N_{звіль}}{N} \cdot 100,$ де, $N_{звіль}$ – кількість звільнених за власним бажанням або порушення трудової дисципліни.	↓
Прибуток на 1 працюючого, грн./чол.	$П_{прац} = \frac{П_ч}{N} \cdot 100,$ де, $П_ч$ – чистий прибуток.	↑
Інноваційно-технологічна складова		
Частка інновацій в технологічних процесах, %	$d_{іннов} = \frac{Q_{пр.т}}{Q_{заг}} \cdot 100,$ де, $Q_{пр.т}$ – обсяг робіт, виконаних за прогресивними технологіями; $Q_{заг}$ – загальний обсяг робіт.	↑
Частка прогресивних видів сировини, %	$d_{прог.в.с.} = \frac{B_{прог.в.с.}}{B_{заг.с.}} \cdot 100,$ де, $B_{прог.в.с.}$ – вартість прогресивних видів сировини, що була використана; $B_{заг.с.}$ – загальна вартість сировини.	↑
Частка робіт, виконаних підрядним засобом, %	$d_{роб.підр.з} = \frac{Q_{підр.з}}{Q_{заг}} \cdot 100,$ де, $Q_{підр.з}$ – обсяг робіт, виконаних підрядним засобом.	↓
Управлінсько-результативна складова		
Частка адміністративних витрат у собівартості, %	$d_{адм.витр} = \frac{C_{адм}}{S_{рн}} \cdot 100$ де, $C_{адм}$ – адміністративні витрати.	↓
Коефіцієнт надійності праці апарату управління	$K_{над.апар.упр} = \frac{1 - P_{нереал}}{P_{заг}}$ де, $P_{нереал}$ – кількість нереалізованих рішень; $P_{заг}$ – загальна кількість рішень, прийнятих у підрозділі.	↑
Ефективність управління, грн./чол.	$E_{упр} = \frac{П_в}{N_{ап.упр}}$ де, $П_в$ – валовий прибуток підприємства; $N_{ап.упр}$ – чисельність апарату управління.	↑

Кількісну аналітичну систему можливо зобразити за допомогою математичної моделі. З точки зору формування комплексної вартості підприємства, модель це логічний та/або математичний опис об'єкта, що складається з окремих результативних і факторних показників, з метою отримання нової інформації про об'єкт, який відображає суттєві властивості економічного об'єкта, що моделюється, або процесу для отримання порівняльної кількісної оцінки його стану.

У загальному вигляді структуру процедури перетворення складових інтегральної оцінки економічної результативності підприємства можливо зобразити таким чином (рис. 1), що матиме наступний формалізований вигляд:

$$Z = (S_{вх}; \Pi; S_{вих}), \tag{1}$$

де, $S_{вх}$ – сукупність вхідних даних;
 Π – процедура перетворення;
 $S_{вих}$ – сукупність вихідних даних.

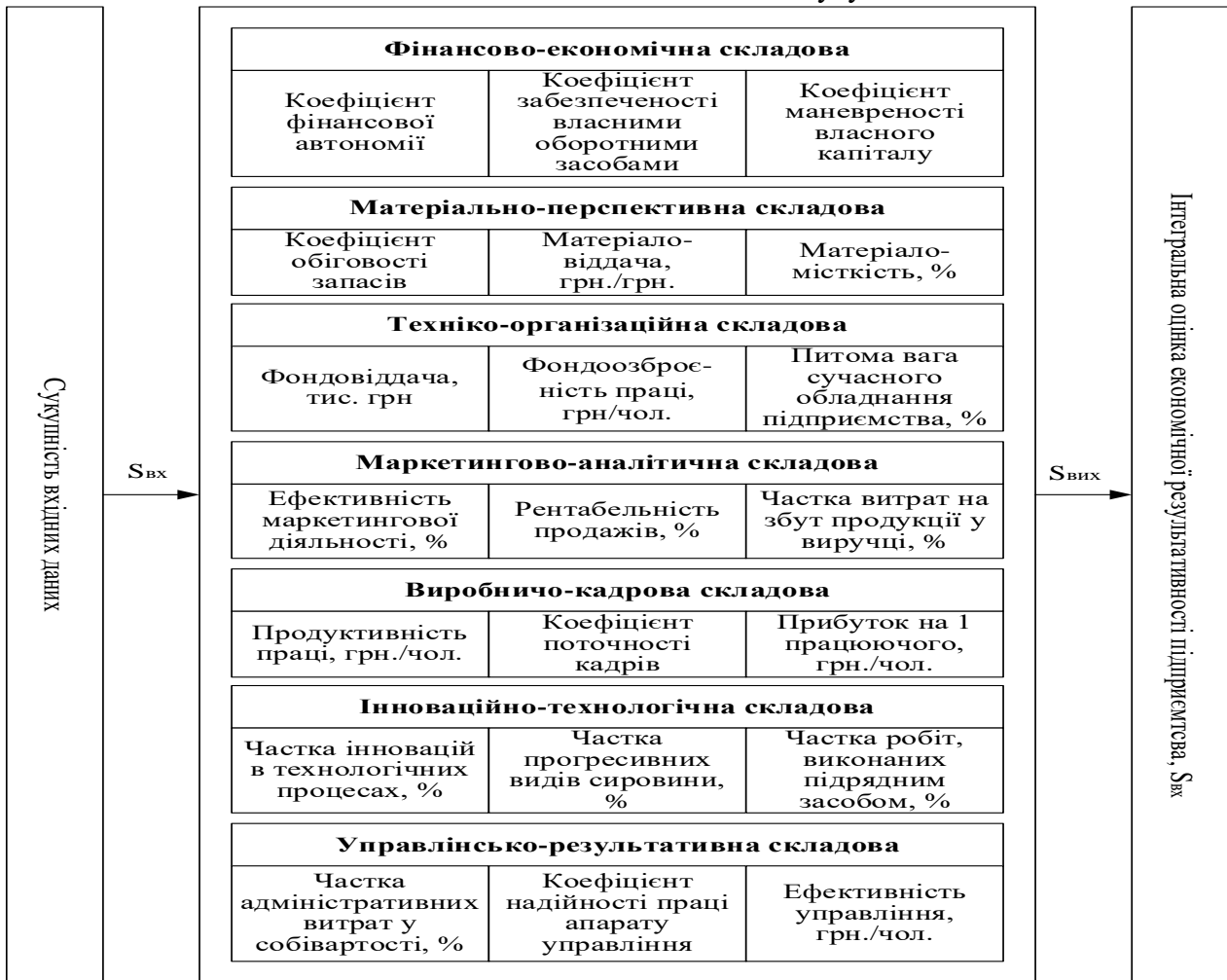

Рис. 1. Структура процедури перетворення складових інтегральної оцінки економічної результативності підприємства

Джерело: розроблено автором

Інформаційне забезпечення інтегральної оцінки економічної результативності підприємства передбачає формування сукупності вхідних даних, яка включає фактичну та ретроспективну інформацію про фінансові показники та результати фінансо-

во-економічної діяльності підприємств. Це зумовлено тим, що складові ґрунтуються на приватних показниках, які, у свою чергу, залежать від конкретних умов та факторів внутрішнього та зовнішнього середовища.

Виходячи з вищенаведеного, алгоритм формування інтегральної оцінки економічної результативності підприємства повинен

містити ряд основних етапів та має наступний вигляд (рис. 2).

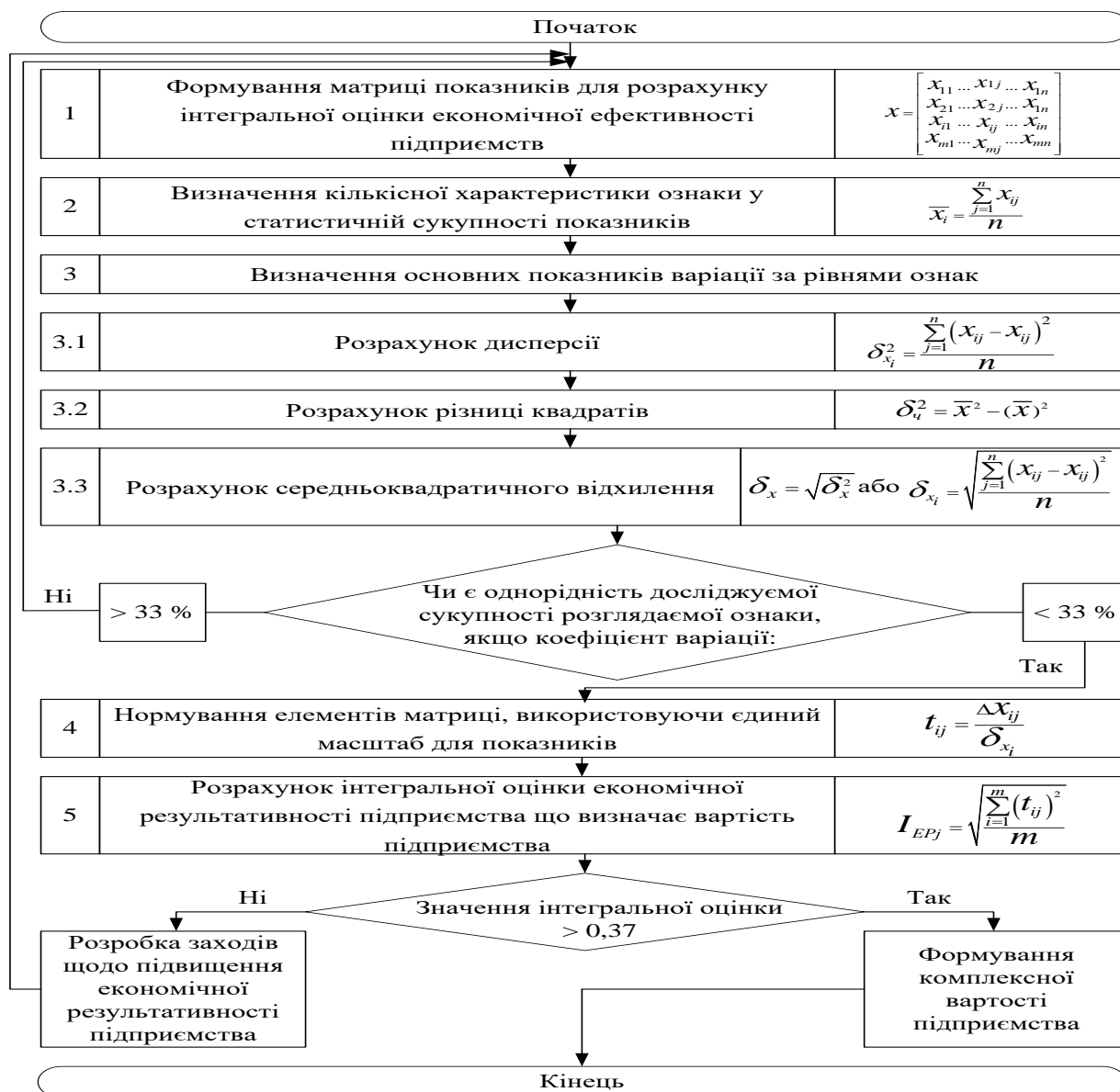

Рис. 2. Алгоритм формування інтегральної оцінки економічної результативності підприємства

Джерело: розроблено автором

Етап 1. У загальному вигляді формування матриці показників для розрахунку інтегральної оцінки економічної результативності підприємства має такий вигляд:

$$x = \begin{bmatrix} x_{11} & \dots & x_{1j} & \dots & x_{1n} \\ x_{21} & \dots & x_{2j} & \dots & x_{2n} \\ x_{i1} & \dots & x_{ij} & \dots & x_{in} \\ x_{m1} & \dots & x_{mj} & \dots & x_{mn} \end{bmatrix}, \quad (2)$$

де, n – кількість підприємств (j = 1, 2, ..., n); m – кількість показників (i = 1, 2, ..., m);

x_{ij} – значення i-го показника j-го підприємства.

Рядками матриці виступають показники різних підприємств однієї галузі. Представлення вихідних даних X у вигляді матриці дає можливість досліджувати зміну значень показників, які описують інтегральну оцінку економічної результативності підприємств.

Етап 2. Узагальнююча кількісна характеристика ознаки в статистичній сукупності (матриця X) визначає характерну типову величину ознаки одиниць сукупності, що варіюється.

Для цього обчислюється середня арифметична \bar{x} (проста) за формулою:

$$\bar{x}_i = \frac{\sum_{j=1}^n x_{ij}}{n}, \quad (3)$$

де $\sum_{j=1}^n x_{ij}$ – обсяг ознаки (показники становища);

n – обсяг сукупності.

Середня арифметична дозволяє знаходити середину в кожному інтервалі і таким чином інтервальний ряд перетворюється на дискретний.

Етап 3. Визначення загальних показників варіації за такими рівнями ознак:

а) дисперсія визначає середній квадрат відхилення варіантів від їх середньої арифметичної:

$$\delta_{x_i}^2 = \frac{\sum_{j=1}^n (x_{ij} - \bar{x}_i)^2}{n}, \quad (4)$$

б) за формулою різниці квадратів:

$$\delta_x^2 = \bar{x}^2 - (\bar{x})^2 \quad (5)$$

де \bar{x}^2 – середнє значення квадрата;

$(\bar{x})^2$ – квадрат середнього значення.

в) середнє квадратичне відхилення (δ_x) вказує на абсолютне коливання значень ознаки, що варіюється:

$$\delta_x = \sqrt{\delta_x^2}, \quad (6)$$

або

$$\delta_{x_i} = \sqrt{\frac{\sum_{j=1}^n (x_{ij} - \bar{x}_i)^2}{n}}. \quad (7)$$

Коефіцієнт варіації застосовують для оцінки однорідності досліджуваної сукуп-

ності за ознакою, тобто при порівнянні варіації різних ознак або однієї ознаки в різних сукупностях. Вважатимемо сукупність однорідної, а середнє значення – надійним і типовим, якщо коефіцієнт варіації не перевищує 33 %.

Етап 4. Показники, відібрані в матрицю X, мають різний розмір, тому матрицю вихідних даних необхідно трансформувати (нормувати), використовуючи єдиний масштаб для показників. Нормалізація ознак здійснюється у наступній послідовності:

1. Відхилення індивідуальних значень показників (Δx) від середньої арифметичної можна записати:

$$\Delta x_{ij} = x_{ij} - \bar{x}_i, \quad (8)$$

2. Нормалізація ознак (t_{ij}) відбувається за формулою:

$$t_{ij} = \frac{\Delta x_{ij}}{\delta_{x_i}}. \quad (9)$$

Етап 5. Розраховується інтегральна оцінка економічної результативності промислових підприємств, основні переваги якої полягають у наступному:

– по-перше, вона синтезує у собі показники таких складових як: фінансово-економічна, матеріально-перспективна, техніко-організаційна, маркетингово-аналітична, виробничо-кадрова, інноваційно-технологічна, управлінсько-результативна;

– по-друге, зводить проблему формування інтегральної оцінки економічної результативності промислових підприємств до одного кількісного показника, який надалі значно полегшує коригування чистих активів.

Кількісна інтегральна оцінка економічної результативності промислових підприємств визначається на основі співвідношення:

$$I_{EPj} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^m (t_{ij})^2}{m}}. \quad (10)$$

де I_{EPj} – інтегральний оцінка з j -го підприємства;

m – кількість показників.

Інтерпретація значень інтегральної оцінки, представлена у табл. 2, допускає групування промислових підприємств за п'ятьма рівнями бажаності.

Таблиця 2

Інтерпретація значень інтегральної оцінки економічної результативності промислових підприємств

Значення інтегральної оцінки	Рівень бажаності	Якісні характеристики шкали
0,8-1,0	Прийнятний на рівні «відмінно»	Відображає незвично хорошу якість чи виконання
0,60-0,79	Прийнятний на рівні «добре»	Відображає рівень, що перевищує найкращий рівень, якому відповідає значення $I_{EP}=0,60$
0,40-0,59	Прийнятний на рівні «задовільно»	Якість прийнятна до гранично допустимого рівня, але потребує вдосконалення
0,20-0,39	Прийнятний на рівні «незадовільно»	Якщо існують стандартні вимоги до характеристик, окремі з показників будуть лежати за межами цих характеристик
0-0,19	Прийнятний на рівні «дуже незадовільно»	-

Отже, розроблений алгоритм формування інтегральної оцінки економічної результативності промислового підприємства дасть можливість кількісно її вимірити з метою розробки заходів щодо підвищення економічної результативності або формуванню комплексної вартості підприємства. Виходячи з дослідження, вартість промислового підприємства пропонується розраховувати за формулою:

$$C_n = C_{ca} \times I_{EP}, \quad (11)$$

де, C_n – вартість промислового підприємства з урахуванням інтегральної оцінки економічної результативності, тис. грн.;

C_{ca} – вартість чистих активів, тис. грн.;

I_{EP} – інтегральна оцінка економічної результативності промислового підприємства.

Висновки. Таким чином, проведене дослідження взаємозв'язків чистих активів та інтегральної оцінки економічної результативності промислового підприємства визначили необхідність прийняття управлінських рішень, спрямованих на формування комплексної вартості промислових підприємств та її підвищення.

Література

1. Viktoriia Chobitok, Tetiana Obydienova, Alina Fandieva and Anna Cherniaieva. Formation of economic information resources as a basis for raising the level of development of enterprises SHS Web of

Conferences Volume 67 (2019) Fifteenth Scientific and Practical International Conference «International Transport Infrastructure, Industrial Centers and Corporate Logistics» (NTI-UkrSURT 2019)

2. Азаренкова Г.М., Брадул О.М. Математичні моделі та методи оцінювання фінансового стану підприємства. Монографія. Вінниця: ВНТУ, 2017. 172 с.

3. Білик М.Д., Котов І.Л. Фінансовий стан підприємства: теорія, методика. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2013. № 5. С. 86-92.

4. Готра В. В., Ріпич В. В., Дячок А. В. Діагностика фінансового стану підприємства та шляхи його покращення. *Економіка і суспільство*. 2018. №8. С. 219-223.

5. Груб'як С.В. Аналіз фінансово-економічного стану промислового підприємства. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. №5. С. 268-271.

6. Єріна А.М. Статистичне моделювання та прогнозування: навч. пос. Київ: НЕУ, 2011. 170 с.

7. Іванілова В.В. Планування діяльності підприємства: навч. пос. Київ: Центр учб. л-ри, 2006. 472 с.

8. Костико Л.А. Формування механізму фінансової стратегії сталого розвитку підприємства: Автореферат дис. д-ра. ек. наук. Донецьк, 2004. 31 с.

9. Кузьмін О.Є., Мельник О.Г. Економічна діагностика: навч. пос. Київ: Знання, 2012. 318 с.

10. Чобіток В.І. Оцінка рівня розвитку промислових підприємств залізничного транспортного машинобудування: науково-практичні аспекти. *Проблеми економіки*. 2020. №2 (44). С. 312-324.

References

1. Viktoriia Chobitok, Tetiana Obydienova, Alina Fandieva & Anna Cherniaieva. (2019). Formation of economic information resources as a basis for raising the level of development of enterprises SHS

Web of Conferences. Volume 67 Fifteenth Scientific and Practical International Conference «International Transport Infrastructure, Industrial Centers and Corporate Logistics» (NTI-UkrSURT 2019).

2. Azarenkova, H.M., & Bradul, O.M. (2017). Matematychni modeli ta metody otsiniuvannia finansovoho stanu pidpriemstva. Vinnytsia: VNTU.

3. Bilyk, M.D., & Kotov, I.L. (2013). Finansovyi stan pidpriemstva: teoriia, metodyka. Formuvannia rynkovykh vidnosyn v Ukraini, (5), 86-92.

4. Hotra, V.V., Ripysh, V.V., & Diachok, A.V. (2018). Diahnostyka finansovoho stanu pidpriemstva ta shliakhy yoho pokrashchennia. Ekonomika i suspilstvo, (8), 219-223.

5. Hrubciak, S.V. (2015). Analiz finansovo-ekonomichnoho stanu promysloвого pidpriemstva. Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky, (5), 268-271.

6. Yerina, A.M. (2011). Statystychni modeliuvannia ta prohnouzuвання. Kyiv: NEU.

7. Ivanilova, V.V. (2006). Planuvannia diialnosti pidpriemstva. Kyiv: Tsentр uchbovoui literatury.

8. Kostyko, L.A. (2004). Formuvannia mekhanizmu finansovoi stratehii staloho rozvytku pidpriemstva. *Extended abstract of Doctor's thesis*. Donetsk.

9. Kuzmin, O.Ye., & Melnyk, O.H. (2012). Ekonomichna diahnostyka. Kyiv: Znannia.

10. Chobitok, V.I. (2020). Otsinka rivnia rozvytku promyslovykh pidpriemstv zaliznychnoho transportnoho mashynobuduvannia: naukovy-praktychni aspekty. *Problemy ekonomiky*, 2(44). 312-324.

Doi.org/10.32983/2222-0712-2020-2-312-324

ALGORITHM FOR THE FORMATION OF AN INTEGRAL ASSESSMENT OF THE ECONOMIC PERFORMANCE OF INDUSTRIAL ENTERPRISES

O. I. Kononov, Senior Lecturer, Ukrainian Engineering and Pedagogical Academy

Methods. The theoretical and methodological basis of the research are the following methods: abstraction, which made it possible to establish the essence of the concept of «integral assessment of economic performance»; generalization and comparison, with the application of which distinctive features of the existing methods of quantitative and comprehensive assessment of the economic activity of industrial enterprises were revealed; system approach, which made it possible to develop an algorithm for forming an integral assessment of the economic performance of industrial enterprises.

Results. The author of the article revealed certain theoretical and practical difficulties of quantitative assessment of the economic performance of the enterprise based on the use of the category «integral assessment of economic performance». First, it is the complexity of the methodological justification, since the general assessment of economic activity is a specific ideal vector, the approach to which is the essence of sustainable functioning of enterprises. Secondly, individual indicators have different dynamics due to the influence of many factors. That is, the integrated assessment of the enterprise's economic performance reflects the potential opportunities for value formation and sustainable development of the enterprise. It is shown that the solution of these difficulties is possible by developing an algorithm for the formation of an integral assessment of economic performance, with further adjustment of the processes of formation of the complex value of an industrial enterprise.

Novelty. The algorithm for forming an integrated assessment of the economic performance of an industrial enterprise has been improved, taking into account the components (financial-economic, material-prospective, technical-organizational, marketing-analytical, production-personnel, innovative-technological, management-resultative) functioning of industrial enterprises in the modern market situation, and is based on the formation of the complex value of the enterprise.

Practical value consists in determining the necessary management decisions aimed at forming and increasing the complex value of an industrial enterprise, due to the interrelation of net assets and an integral assessment of the economic performance of the enterprise.

Keywords: integral assessment, economic performance, industrial enterprise, indicators, components.

Надійшла до редакції 05.11.22 р.